

LA CABANERA

Revista d'ambit Municipal

no 1

EDITORIAL

Tot just vam començar a repartir el nº 0 de la "Cabanera" i se'n va començar a parlar; això ens fa suposar que hem encertat en el llançament d'aquesta revista que és tan vostra com nostra; desitgem que sigui més vostra que nostra.

Que ningú busqui en el nom de la "Cabanera" significats estranys. Per nosaltres vol ésser un medi d'informació que temps enrera realitzaven els pastors al pujar o baixar per les "cabaneres" que en definitiva, eren un vincle d'unió.

El realment important de la revista és que aviat pugui ésser un marc on tots puguem llegir i escriure, les nostres opinions, pensaments i neures, a part d'una missió informativa. No us entretingueu a pensar si el nom de la revista, la enquadració, o les lletres són del vostre agrat, perquè no és el realment important.

SUMARI

Opinió: Proposta de futur per Pac. Cultura o cultureta?

Qui arribarà primer, els Reis Mags o TV3?

Quan la cabanera era el que era

Participeu a l'enquesta del nostre redactor polític!

Si no vol que un clau rovellat li amargui la vida... Provençió

BON NADAL

La Creu Roja de Balaguer agraeix a la població del municipi d'Ager la seva col.laboració econòmica amb aquesta entitat i recordar que si hi ha algú més interessat, pot anar a l'ajuntament.

Qui estigui interessat en fer un curs de informàtica pot adreçar-se a la redacció d'aquesta revista per obtenir informació

Igualment els interessats en aprendre a ballar sardanes poden adreçar-se a la redacció

Al proper número de la revista hi haurà un apartat destinat a la publicitat. La seva finalitat és ajudar a les despeses econòmiques d'aquesta revista.

El proper dia 2 de Gener es farà la presentació del llibre d'en Josep Lladonosa "La Guilleumota d'Ager". L'acte tindrà lloc a la Sala d'actes del l'Ajuntament

Les persones interessades en realitzar el curs de Manipuladors d'Aliments poden passar per l'Ajuntament a informarse i acudir a la propera reunió que es farà el dia 14 de Gener a 2 quarts de deu al mateix lloc.

Opinió

Ens hem de congratular que s'endegui la publicació d'una revista d'àmbit local i que sigui la joventut la seva impulsora, car demostra d'una banda inquietut cultural i d'altra que és ella la més interessada en què el poble tiri endavant. Ho hem de dir amb claretat, una publicació d'aquesta mena pot ésser, o simplement el portaveu oficial -merament informatiu- d'una determinada institució, o una tribuna de crítica constructiva impulsora a la vegada de cultura; entenent que la paraula cultura cal pendre-la en el seu sentit més ampli, sense caure en allò que molts cops s'ha definit com "cultureta". El sol fet de la publicació ja és fer cultura, puix tot conreu del pensament -modulador d'idees- s'engloba en la seva praxi i fomenta la maduració i llibertat individual dels esperits.

Una comunitat lliure i madura és la que té opinió pròpia per governar-se i progressar en els aspectes humans i econòmics d'una forma organitzada i unitària. És la que sap elegir als seus dirigents i exigir-los-hi les pròpies responsabilitats, denunciant obertament el que està bé o malament i defugint tot interès particular en pro dels interessos col·lectius. Nosaltres creim molt fermament que aquesta publicació que s'endega pot ésser cultural, impotència i és obertament destructiva i corrossiva.

Al costat del concepte de modernitat s'hi ha col·locat sovint el de progrès, no sempre ben entés. Ho hem vist, el progrès del món modern i de la tecnologia té aspectes negatius que la nova cultura urbana va introduint arreu, car a través dels medis de comunicació i el nou cosumisme han arribat fins i tot al món rural. Aspectes

negatius referits especialment als valors humans. Hem de parlar d'una creixent deshumanització que cal parar, perquè no ateny solament a la del mig ambient. Es perd el sentit natural i amb ell s'inicia la creixent degradació que al·ludim.

A través del conreu de la cultura en el sentit ampli que hem raonat, pot assolir-se també el sentit de progrès autèntic; el que es basa en la millora econòmica sense perdre els valors humans i respectant el propi medi ambient de la degradació, és un pensament i una praxi totalment humanista, car valora primerament l'individu i potencia aquell sentit natural que era fins fa pocs anys la millor salvaguarda del medi ambient.

Ho hem vist en molts pobles. El progrès econòmic molts cops ha suposat una lluita disragadora i rival entre els membres de la comunitat, que se situa en la dinàmica de deshumanització que expressàvem. I això és negatiu. Cal superar-ho o avitar caure-hi, per poder tirar endavant com grup social lliure i madur. El factor econòmic no es pot defugir, car ajuda al progrés social i humà, com deiem, però cal que sigui ben entés i harmonitzat tant amb la pròpia comunitat com amb la natura.

Nosaltres, des d'aquestes fulles intentarem servir a la terra sempre amb aquest sentit que aquí hem volgut palesar. Denunciant allò que considerem injust o insuficient o senzillament aportant aquell saber que humilment tinguem i creiem útil per a tots.

F. Fité

CONVERSA AMB...

Al número 1 de la revista hem cregut oportú de realitzar la primera entrevista al nostre batlle Xavier Sagarra. Volem agrair, doncs, l'atenció dispensada.

Senyor Batlle:

L'obra que es construeix al bancal de Sant Joan, de quines parts consta?

Dons consta de casal d'esplai, mini-residència, casa del metge, consultori, i al soterrani centre del jovent.

El pressupost, a quant ascendeix?

Tot, menys el centre de jovent, ascendeix a 46 milions. Per aquest hi ha un milió i mig més de subvenció.

En aquesta fase, fins on s'arribarà?

Es farà tota l'estructura de l'edifici fins teular-lo i de l'interior s'acabarà la casa del metge i el consultori.

Entre l'edifici esmenat i casa Xalets hi ha un carriol, ara sembla un evocador d'escombraries, com quedarà finalment?

Al centre de jovent ha d'haver-hi una sortida d'emergència. Aquesta sortida dona al passadís, on degut al seu desnivell s'hi farà una rampa o unes escales.

Ara es fa la biblioteca o arxiu. Tenint en compte que la sala és de l Bisbat, quines són les condicions signades?

Bés, les condicions són 30 anys prorrogables mentre hi hagi biblioteca. És a dir, mentre tinguem biblioteca ens podem gaudir sempre del local.

Després de tant temps de la reunió de poble de TV3 ja veiem la torre muntada. Veurem per fi la televisió catalana per Nadal?

Confiem que sí, però ... malgrat tots els comentaris sobre TV3 ja ens van anunciar que pujarien el 3 ó 4 de Decembre a muntar les antenes; no cal dir que si ara no haguéssim tingut la torre muntada s'hagués pogut retrassar molt més temps. Els tècnics ens han dit que ho muntarien abans de Nadal, però degut a la feina acumulada per aquestes festes no ens ho han pogut assegurar.

La casa vella del Negre, comprada per l'Ajuntament, tenia, quicòm pensat per la seva utilització?

La casa es va comprar per fer la llar de jubilats i la casa del metge, però degut a l'obra que ara es realitza molt més completa, hem deixat sense efecte el nostre projecte primitiu, i de moment no té una finalitat concreta.

Tenim entès que a Àger no hi ha cap pla d'ordenació. Si és així, no és molt important de fer-ne un?

Fora molt interessant, però ... no crec que n'hi hagi cap en aquesta legislatura.

Creu que la carretera de Mont-rebei serà un fet?

Crec que no està perduda, ans al contrari. El Pla General de Carreteres on s'inclou aquesta està aprovat. Tant és així que ara s'hi estan prenent mesures, i el dissabte dia 7 vaig assistir a una reunió per parlar del tema.

S'acabaran de pavimentar els carrers que manquen?

Sí, però degut al gel no han pogut continuar i hem paralytitzat les obres.

Les obres previstes son:

- des del corral de "Xinco" fins al començament del pati de les escoles.
- des del dipòsit de l'aigua fins a la placeta del "Punto".
- de casa "Torres" fins al camí que ve al corral de "Climent" i al Camping.

Les pospreccions d'aigua han donat resultat?

Fins ara no, però els tècnics tornaran. El nostre projecte era portar-la des del llac de Corçà però resulta massa car, i per això la Generalitat ens ha enviat uns tècnics per cercar una solució més adient.

M.P.
J.M.M.

LA TRANSHUMANCIA

No sé si és prou catalana aquesta paraula; si em ve a l'esment és degut al nom de la revista que ha sortit de poc. Aquesta és la via que transitaren les bèsties en dues direccions oposades; una al més de Maig i l'altra a mig Novembre. Ara degut al trànsit rodat i per no trobar homes de pena no ens donem compte que la transhumància continua.

Quan la segona quinzena de Maig pujaren d'Urgell les ramades, a l'enfilar la drecera d'Ager (pl camí romà), rosonaren les esquelles de les ovelles, com si anessin a contratemps els trucs i mitjanes que portaven els guions (bestiar de més anys i estatura); feien un concert tant atractiu que quasi tota la mainada corrien cap a l'atorador; lloc on paraven a menjar, mentre que un dels homes que anaven per conduir aquell grup de centes de besties entrava al poble per comprar queviures. L'agutzil d'aquell temps, més que aprofitat, feia anar al seu fill a cobrar el que es deia el peatge, aleshores venien les contravèrsies de si en portaven mil, dos mil o mil cinc-cents caps. El majoral de la ramada, home bregat d'anar per aquests mons de Déu, carregats de mantes, sarrons i amb sabates fanades, unes als peus i unes altres al coll de

recanvi, ja que es tractava de moltes jornades, discutia acaloradament amb el vailet, que dolent com una mala cosa anava alguna vegada a la Guàrdia Civil per arreglar-ho. Aquell ramat tan gros de bèsties empenia tot seguit camí en direcció al Montsec i una vegada passat el conven s'estenien com un ventall banç a fi de poder menjar fins enfilar el cargol de graells. El que no sabem la mainada és que aquell vespre més d'un vei dels que tenia la terra a Montsec pujara a sopar amb als pastors i els rodoliatota la nit perquè pareessin a la seva finca, la qual arraglaren amb el fem, i així feien bona collita de patates. Malgrat fos bonic i quasi folklòric val molt més que allò no torni, ja que eren uns temps d'esclavatge. Aquí en aquests indrets, si el terreny ho permetia, la Cabanera tenia 60 passes d'amplada, senyalada amb uns Montons de pedres. També tinc entès que algunes poblacions passaren aquestes vies pel mig, sent un enronon pel trànsit. Moltíssimes coses més podriem enumerar parlant de la Cabanera, però tinc por que no serien de prou interès i així acabo aquest esborrany.

Jean Baldomà i Montardit

Prevenció

Aprofitant l'aparició d'aquesta revista voldria participar comentant una sèrie de qüestions pròpies de la meua feina. Són petites coses que moltes vegades he comentat, però sempre individualment. Avui tractaré del Tètanus i ho faré d'una forma breu;

- Es un microorganisme que es troba molt extens en la terra i la femta dels animals.
- Penetra dins del cos humà a través de les ferides, tenint més possibilitats de viure si aquestes són brutes o profundes.
- Dintre del cos humà produeix una substància tòxica que ataca el sistema nerviós.
- D'un 35 a 40% de les persones que pateixen la malaltia moren per problemes respiratoris principalment.
- La vacunació adequada dona una protecció del 100%.

Per això, comen el nostre medi un gran percentatge de gent treballa la terra, cal que tota persona en aquestes condicions vingui a la consulta per aplicar-li la vacunació.

C.G.G.

El passat dia 20 de Novembre es compliren 10 anys de la mort d'en Francisco Franco (Caudillo de España).

A deu anys vista caldria plantejar-nos una sèrie de qüestions:

- Estem millor o pitjor que aleshores?
- Estem en una democràcia formal ò tan sols en un projecte?
- N'hi ha prou amb les competències que té la Generalitat, o caldria ampliar-les?
- Ens interessa estar a la C.E.E. i a l'OTAN?

Queden encara moltes qüestions com aquestes pendents, però valdria la pena que amb aquestes cinc preguntes, la gent és parés a pensar un xic en els darres anys i en el trànsit de la dictadura a la democràcia que s'anomena.

LL.A.

BON NADAL

Un nou Nadal s'atansa a la teva vida.

Tot, al teu voltant ho pregona a crits. Els carrers estan més animats que mai, la lluminació es intensa, els motius nadalencs es veuen per tot arreu ... I a casa teva, els més petits, despenjolen el neixement i treuen a la llum les antigues figuretes de gracioses evocacions de coses antigues. Han estat dormides les nenes amb la seva nina i el nen amb la pilota que havien demanat als Macs.

Però tu, no comparteixes les seves esperances, la seva alegria. Tu, als teus trenta, cinquanta o vuitanta anys et sents una persona massa gran per compartir la seva il·lusió, la seva ingenuïtat.

Sense pensar, que el meravellós atractiu d'aquestes festes resideix únicament en el gran poder que tenen de fer-nos més senzills, més humans, més petits. Més accessibles a la rialla, a l'il·lusió, a la fe amb els homes.

Em sembla perfecte que la teva ànima sàpiga comprendre tota la profunditat del Nadal i es compenetri amb el Misteri que aquets dies representa, però seguint a l'exemple d'Aquell que va voler fer-se petit per arribar a nosaltres, fes-te petit per atansar-te a Ell.

Fes els possibles per a compartir l'alegria, l'ingenuïtat dels més petits. Que aquest neixement de fang i de suro, es converteixi per a tu en la viva representació d'Aquell altre que va néixer portant al món la Nova Llum. I comparteix també la seva il·lusió pensant en els Macs, en aquells personatges que sempre seguiran vivint en el món, mentre existeixin en ell persones interessades en dibuixar un somriure en els llavis d'un infant o en esborrar una llàgrima en els ulls d'un home.

Penseu poc a poc. I després, viu aquets dies amb intensitat, amb recolliment inclús, abarquant tota la profunditat, però viu també amb il·lusió, sapigen apreciar l'encant del rústic neixement col·locat en un lloc qualsevol de la nostra llar i aprendre a esperar amb il·lusió l'arribada dels Macs, mentres col·loques damunt de la taula o en les parts més boniques de la teva llar unes boles de diferents colors, que adornes amb fulles d'un vert meravellós ...

Rosa-Mari Masana

